

Vlanten, 29. 8. 1994.

Lieve Aadje,

Ik je er even aan te herinneren dat de wereld niet alleen uit uffectief en letterfief bestaat, dit artikel over Zombrich. Het spreekt mij ver aan, ook omdat zijn wraaste uitspraken pibbe-ken tot discussie. Maar uiteindelijk beantwoordt het aan mijn innerlyke noodzaak" en de steeds sterker wordende overtuiging dat kunst gericht zou moeten zijn op het behoud van het goede & schone" als tegenwicht voor "het Lape en Lichte" dat in deze wereld eerder meer sterker dan zwakker licht te worden. Dat beeld van het goede en schone mag vooral niet ontvarden in het maken van mooie plaatjes en het uiken van persoonlijke gevoelens in sentimentele beelden. Het is een uiterst smal gebied waarop de kunstbewind, aan de ene kant de afspraak van de plaatjesmakerij, aan de andere kant het ravijn van de onbegrijpelyke symboliek en sentimentele beladenheid.

Zoals Belle al eens schreef: Men
is zelf zijn strengste kritikus - (kriti-
cus). of zelfs -

Die criticus in mij, mijn morele
en esthetische gevoelens, belemmert
hi veel oprichten en vaak mijn
spontaniteit. Hij behoedt mij
misschien zelfs voor de fouten waar
de plezier aan zou kunnen beleven,
voor de fouten waar de van zou kunnen
leren, en misschien zelfs voor een
plotselinge toevalstreffer."

Dit is nog eens andere kost dan
de problemen waarbij je dagelijks is
verdiept. Toch is het een niet minder
dan het ander.

^(in dit land)
Ik ben ervan overtuigd dat we
met zoveel mensen op een kleinje
nog redelijk vreedzaam samenleven
dank zij de toch nog steeds grote
welvaart, waarover een aantal
"Koumies serieux" waken, waaronder
bankiers zoals jij.

Een vraag fascineert me: Gedijt
kunst beter in tijden van welvaart
of bloeit kunst juist op, tegen de
verdrukking in? Een vraag, die je mis-
schien eens aan de bar kunt stellen...

Heel veel lief. Ik denk (veel) aan je.